

BEZ EMOCJI.

POLSKO-LITEWSKI DIALOG
O JÓZEFIE PIŁSUDSKIM

Międzynarodowa konferencja

PROGRAM

5-6 grudnia 2017 r.
Wilno

Szanowni Państwo,

przez ostatnich kilkadziesiąt lat wokół postaci Józefa Piłsudskiego i jego roli w stosunkach polsko-litewskich narosło wiele mitów, nieporozumień, oskarżeń i negatywnych emocji. Postać ta odbierana jest nie tylko wśród Litwinów, ale także wśród Polaków, niejednoznacznie. Z jednej strony, Marszałek przedstawiany jest jako ojciec polskiej niepodległości, wybitny wódz, strateg i obrońca Europy przed bolszewicką rewolucją, z drugiej zaś jako polityk autorytarny twardo rozprawiający się z politycznymi przeciwnikami, a także „wróg” litewskiej państwowości i winowajca utraty przez Litwę Wilna i Wileńszczyzny w latach międzywojennych. Sprzeczne oceny działalności tego wybitnego przywódcy wynikają także z tego, że nazwisko Piłsudskiego w litewskim dyskursie historycznym, politycznym i medialnym jest w istocie nieobecne. A jeśli już się pojawia, to nadal towarzyszą mu głównie emocje, a nie rzetelne oceny faktów historycznych.

Celem konferencji naukowej „Bez emocji. Polsko-litewski dialog o Józefie Piłsudskim”, organizowanej z okazji 150. rocznicy urodzin Marszałka oraz obchodów 100. rocznicy odzyskania przez Polskę i Litwę niepodległości, jest rzetelne, racjonalne i wolne od emocji przedstawienie jego postaci na tle polsko-litewskich stosunków, ukazanie związków z Litwą oraz zaprezentowanie różnych aspektów jego działalności i dorobku. To, wreszcie, forum do wymiany zdań i refleksji na temat roli, którą odegrał w tworzeniu nowej Europy okresu międzywojennego. Dlatego do rozmowy o Marszałku zaprosiliśmy nie tylko historyków, ale także językoznawców, politologów i dziennikarzy.

Porozmawiajmy o Piłsudskim bez emocji.

Ta wybitna postać wymaga bowiem lepszego poznania.

Organizatorzy

Józef Piłsudski (1867-1935)

Naczelnik Państwa Polskiego (1918-1922), Wódz Naczelny Armii Polskiej, Pierwszy Marszałek Polski, dwukrotny premier Polski (1926-1928 i 1930).

Józef Klemens Piłsudski urodził się w 1867 r. w Żuławie pod Wilnem. Jego rodzina należała do najstarszych rodów szlachty litewskiej, od wieków spolonizowanej i pielęgnującej tradycje patriotyczne. W Wilnie ukończył carskie gimnazjum i zaczął studia medyczne w Charkowie, których już nie dokończył. Po powrocie do Wilna zostaje wmieszany w przygotowywany przez rewolucjonistów rosyjskich spisek na życie cara. Władze aresztują go i skazują na 5 lat zsyłki na Syberię. W 1892 r. Piłsudski wraca na ziemie polskie i bierze udział w tworzeniu Polskiej Partii Socjalistycznej, stając niebawem na jej czele i wydając podziemne pismo „Robotnik”. W 1900 r. zostaje aresztowany i osadzony w Cytadeli Warszawskiej. Symulując obłąd zmusza władze do przeniesienia go do szpitala w Petersburgu, skąd ucieka w 1901 r. i osiedla się w Krakowie. Kontynuuje działalność polityczną, m.in. na czele założonej przez siebie Organizacji Bojowej PPS. Po klęsce rewolucji 1905 r., Piłsudski koncentruje się na przygotowaniu polskiej siły zbrojnej – niezbędnej w obliczu coraz wyraźniej zbliżającego się konfliktu państw zaborczych. Uda mu się powołać do życia „Związek Strzelecki” i in., a w 1912 r. zostaje wybrany jego Komendantem Głównym. Podczas I wojny światowej organizował oddziały zbrojne. Początkowo prowadził niezależną akcję na ziemiach polskich podległych Rosji, po niej musiał podporządkować się władzom Austrii, włączając swój oddział w skład Legionów Polskich. Osobiście dowodził I Brygadą Legionów i na jej czele stoczył z Rosjanami wiele bitew, zdobywając sobie sławę wskrzesiciela polskiej armii. Walcząc z legionami u boku armii austriackiej, Piłsudski konsekwentnie domagał się od Niemiec i Austrii utworzenia niezawisłego rządu polskiego. W 1917 r. zostaje aresztowany i osadzony przez Niemców w Magdeburgu. Przebywa tam do listopada 1918 r. Po klęsce Niemiec Piłsudski wraca w listopadzie 1918 r. do Warszawy obejmując urząd Naczelnika Państwa. W latach 1919-1920 skupił się na obronie zdobytej przez Polskę niepodległości. Jako Naczelny Wódz przeprowadził zwycięską wojnę z bolszewicką Rosją, zatrzymując jej pochód na Zachód Europy (słynna Bitwa Warszawska z 1920 r.). W październiku 1920 r. została przeprowadzona operacja wojskowa, podczas której generał Lucjan Żeligowski, upozorowawszy niesubordynację wobec Naczelnego Wodza J. Piłsudskiego, zajął Wilno i jego okolice, proklamując powstanie Litwy Środkowej, która następnie została przyłączona do Polski. Zapoczątkowało to, trącąc się przez kilkadziesiąt lat, konflikt litewsko-polski. Od 1920 r. Piłsudski był marszałkiem Polski. W maju 1926 r. niezadowolony z istniejących w Państwie stosunków, zaniepokojony pogarszającą się stale sytuacją ekonomiczną i polityczną Polski, stanął na czele wiernych mu oddziałów wojskowych i przejął władzę, zmuszając do ustąpienia z urzędu prezydenta Stanisława Wojciechowskiego i premiera Wincentego Witosa. Od tej chwili wywierał decydujący wpływ na wszystkie ważniejsze zagadnienia polityczne w Polsce sprawując bez przerwy urząd Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych oraz Ministra Spraw Wojskowych. Pełnił również dwukrotnie urząd premiera (w latach 1926-28 i 1930r.). 12 maja 1935 roku Józef Piłsudski umiera. Został pochowany na Wawelu, serce zaś – zgodnie z Jego ostatnią wolą – spoczęło na wileńskim cmentarzu na Rossie.

10.00–10.30

REJESTRACJA UCZESTNIKÓW ORAZ KAWA

10.30–11.00

OTWARCIE KONFERENCJI

- Marcin Łapczyński, Dyrektor Instytutu Polskiego w Wilnie
- JE Urszula Doroszevska, Ambasador RP na Litwie
- Przedstawiciel strony litewskiej*
- Jarosław Szarek, Prezes Instytutu Pamięci Narodowej
- Rimantas Miknys, Dyrektor Instytutu Historii Litwy

Otwarcie wystawy o Józefie Piłsudskim, przygotowanej na zlecenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP (dostępna przez cały czas trwania konferencji)

11.00–13.00

Część 1 „IDEE I CZYN”

- 11.00-11.30 Małgorzata Gmurczyk - Wrońska „Dyplomacja Józefa Piłsudskiego w latach 1914 – 1918.”
- 11.30-12.00 Rimantas Miknys „Dlaczego Michał Römer nie mógł porozumieć się z Józefem Piłsudskim?”
- 12.00-12.30 Andrzej Puksztó „Ewolucja postaw ziemiaństwa na Litwie wobec idei politycznych Józefa Piłsudskiego w latach 1905 – 1920 (na przykładzie Aleksandra Meysztowicza, Konstancji Skirmuntt i Vladasa Putvinskisa)”
- 12.30-13.00 Janusz Odziemkowski „Czyn Legionowy 1914 – 1918 i wojna polsko – bolszewicka 1920 r.”

13.00–14.30

PRZERWA OBIADOWA

14.30–17.00

Część 2 „NORMALIZACJA?”

- 14.30-15.00 Marek Kornat „Koncepcja polityki zagranicznej Józefa Piłsudskiego w latach 1918 – 1935.”
- 15.00-15.30 Vytautas Plečkaitis „W drodze poszukiwań normalizacji stosunków polsko – litewskich: Spotkania sygnatariuszy Aktu Niepodległości Litwy z Józefem Piłsudskim.”
- 15.30-16.00 Algimantas Kasparavičius „Wpływ Józefa Piłsudskiego na stosunki dyplomatyczne Litwy i Rosji w dwudziestolecie międzywojennym.”
- 16.00-16.30 Rimvydas Valatka „Zagubiony w tożsamościach? Wódz Armii Litewskiej Silvestras Žukauskas.”
- 16.30-17.00 Włodzimierz Suleja „Józef Piłsudski mąż stanu.”

17.00–17.30

DYSKUSJA

9.00–10.30

Część 3 „PIŁSUDSKI A LITWA”

- 9.00-9.30 Paweł Libera „Józef Piłsudski a Litwa.”
- 9.30-10.00 Tomas Venclova „Józef Piłsudski oczami Litwinów: od mitu do przemyślanej oceny”
- 10.00-10.30 Arūnas Svarauskas „Obecność Piłsudskiego w wewnętrznej polityce Litwy.”

10.30–11.00

PRZERWA KAWOWA

11.00–12.30

Część 4 „WIZERUNEK”

- 11.00-11.30 Algis Kasperavičius „Wizerunek Piłsudskiego na Litwie przed Drugą Wojną Światową.”
- 11.30-12.00 Małgorzata Dawidziak – Kładczo „Język polityczny Józefa Piłsudskiego.”
- 12.00-12.30 Tadeusz Wolsza „Pasje Marszałka.”

12.30–14.00

PRZERWA OBIADOWA

14.00–15.30

Część 5 „ŻMUDZIN”

- 14.00-14.30 Eugenijus Saviščevas „Ród Piłsudskiego na Żmudzi w XVI w.”
- 14.30-15.00 Danuta Jastrzębska – Golonka „Postać marszałka Józefa Piłsudskiego w edukacji II RP, PRL i III RP.”
- 15.00-15.30 Sławomir Moćkun „Zesłanie, misje i peregrynacje po świecie i ich znaczenie dla działalności politycznej.”

15.30–16.00

PODSUMOWANIE KONFERENCJI ORAZ DYSKUSJA

16.00–17.30

Dyskusja „Czy jest możliwy polsko-litewski dialog na temat Piłsudskiego?” z udziałem: Alfredasa Bumblauskasa, Rimantasa Miknysa, Andrzeja Nowaka, Włodzimierza Sulei, Tomasa Venclovy, Mariusza Wołosy, min. Jana J. Kasprzyka. Moderuje: Alvydas Nikžentaitis

INFORMACJE PRAKTYCZNE:

- Udział w konferencji jest bezpłatny, obowiązuje rejestracja do dn. 1 grudnia 2017 r. na adres: barbara.orszewska@instytutpolski.org.
- Konferencja odbędzie się w jęz. polskim i litewskim z tłumaczeniem.
- Organizatorzy nie zapewniają obiadu.
- Program konferencji może ulec zmianie.

BEZ EMOCJI.

POLSKO-LITEWSKI DIALOG O JÓZEFIE PIŁSUDSKIM

5-6 grudnia 2017 r.
Wilno

POLSKA

DR HAB. MAŁGORZATA DAWIDZIAK-KŁADOCZNA

Kierownik Zakładu Historii Języka Polskiego w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Wrocławskiego. Zajmuje się, m.in. komunikacją polityczną epoki dwudziestolecia międzywojennego. Charakteryzowała język takich polityków, jak Stanisław August Poniatowski, Stanisław Małachowski, Józef Piłsudski i Wincenty Witos. Jest autorką dwóch monografii: „Cherlacy z sercem oziębłym. O języku pism i mów Józefa Piłsudskiego” (Łask 2004) oraz „Językowe aspekty kultury politycznej Sejmu Wielkiego” (Częstochowa 2012), a także kilkudziesięciu artykułów naukowych.

DR HAB. MAŁGORZATA GMURCZYK-WROŃSKA

Profesor w Instytucie Historii im. Tadeusza Manteuffla PAN w Warszawie. Zajmuje się naukowo, m.in. stosunkami międzynarodowymi i dyplomacją w XX wieku, stosunkami polsko-francuskimi i polsko-rosyjskimi w XX wieku, I i II wojną światową, polityką-dyplomacją-społeczeństwami. Opublikowała między innymi: „Polska – niepotrzebny aliant Francji?” (Warszawa 2003); „Stanisław Patek w dyplomacji i polityce (1914–1939)” (Warszawa 2013). Od kilkunastu lat jest członkiem redakcji czasopisma „Dzieje Najnowsze”.

DR HAB. DANUTA JASTRZĘBSKA-GOLONKA

Kierownik Zakładu Dydaktyki Literatury i Języka Polskiego Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Opublikowała szereg artykułów z zakresu m.in. językoznawstwa stosowanego, historii dydaktyki polskiej, dydaktyki literatury, języka polskiego i historii. Autorka, m.in. monografii: „Fonetyka wczoraj i dziś. Ewolucja wiedzy fonetycznej w opracowaniach i podręcznikach gramatyki dla szkół średnich okresu międzywojennego na tle historii nauczania języka polskiego” (Bydgoszcz 2004). Uczestniczyła w kilkudziesięciu konferencjach naukowych w Polsce i za granicą.

JAN J. KASPRZYK

Szef Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych. Absolwent Wydziału Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego, a także Wyższego Kursu Obronnego Akademii Obrony Narodowej. Jako historyk specjalizuje się w dziejach II Rzeczypospolitej. Autor wielu publikacji nt. najnowszej historii Polski. Od 1998 r. prezes Związku Piłsudczyków oraz wiceprezes Instytutu Józefa Piłsudskiego Poświęconego Badaniu Najnowszej Historii Polski.

PROF. ZW. DR HAB. MAREK KORŃAT

Prof. zwyczajny w Instytucie Historii im. Tadeusza Manteuffla PAN w Warszawie. Od 2008 r. profesor Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Historyk dziejów najnowszych, badacz dziejów dyplomacji II Rzeczypospolitej i polskiej myśli politycznej XIX i XX w. i sowietolog. Ważniejsze publikacje: „Polska 1939 roku wobec paktu Ribbentrop–Mołotow. Problem zbliżenia niemiecko-sowieckiego w polityce zagranicznej II Rzeczypospolitej” (2002); „Polityka równowagi” (1934–1939), „Polska między Wschodem a Zachodem” (2007); „Polityka zagraniczna Polski 1938–1939. Cztery decyzje Józefa Becka” (2012).

DR PAWEŁ LIBERA

Zastępca dyrektora Biura Badań Historycznych Instytutu Pamięci Narodowej, adiunkt w Instytucie Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. Zajmuje się m. in. historią Polski XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem polskiej polityki wschodniej, w tym stosunkami polsko-litewskimi i polsko-sowieckimi w okresie międzywojennym. Opublikował m. in.: „Lietuvos ir Lenkijos Diplomatiniai Santykiai 1938–1940 metais” (Vilnius 2012); „II Rzeczpospolita wobec ruchu prometejskiego” (Warszawa 2013).

DR SŁAWOMIR MOĆKUN

Absolwent historii oraz socjologii na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. Kierował działem archeologiczno-historycznym w Muzeum Bitwy pod Grunwaldem. Analityk w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego oraz pracownik Parlamentu Europejskiego. Uczestniczył w wielu międzynarodowych i ogólnopolskich konferencjach naukowych z zakresu dziejów najnowszych. Specjalizuje się w dwudziestolecu międzywojennym. Interesuje się biografiami Aleksandry Piłsudskiej i Aleksandra Sulkiewicza oraz historią społeczności polskich Tatarów oraz Tatarów krymskich.

PROF. ZW. DR HAB. ANDRZEJ NOWAK

Kierownik Zakładu Historii Europy Wschodniej w Instytucie Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie oraz w Instytucie Historii PAN w Warszawie. Wykładał na uniwersytetach amerykańskich, angielskich, kanadyjskich, czeskich i japońskich. Opublikował 29 książek w łącznym nakładzie ponad 300 tys. egzemplarzy. Członek Narodowej Rady Rozwoju przy Prezydencie RP, a także Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej z wyboru Prezydenta RP; przewodniczący Rady Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia. Uczestnik kilkudziesięciu międzynarodowych konferencji naukowych w całej Europie i w USA.

PROF. DR HAB. JANUSZ ODZIEMKOWSKI

Profesor na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Kierownik zakładu historii wojskowości. Zainteresowania badawcze: walki Polaków o niepodległość i granice w XIX i XX wieku, wojna polsko-rosyjska 1919–1920, relacje armia społeczeństwo w II Rzeczypospolitej, dzieje duszpasterstwa wojskowego. Publikacje – 35 książek naukowych i popularno-naukowych, ok. 200 artykułów. Wybrane publikacje: „Józef Piłsudski – wódz i polityk” (Warszawa 2007); „Polskie formacje etapowe na Litwie i Białorusi 1919–1920” (Kraków 2011); „Żebyśmy wolną Ojczyznę mieli... Dywizja Litewsko-Białoruska Wojska Polskiego listopad 1918–czerwiec 1919” (Brzeście 2013).

PROF. ZW. DR HAB. WŁODZIMIERZ SULEJA

Profesor zwyczajny w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego. W latach 2000–2013 był dyrektorem wrocławskiego Oddziału Instytutu Pamięci Narodowej. Dorobek naukowy i publicystyczny obejmuje kilkaset pozycji, w tym: 22 książki, ponad 250 rozpraw naukowych w czasopismach krajowych i zagranicznych, wydawnictwa źródłowe, recenzje oraz prace popularyzatorskie. Najważniejsze książki: „Józef Piłsudski” (Wrocław 1995, 1997, 2004, wyd. rosyjskie 2009) i in.

PROF. ZW. DR HAB. TADEUSZ WOLSZA

Profesor zwyczajny w Instytucie Historii im. Tadeusza Manteuffla PAN w Warszawie oraz w Instytucie Nauk Politycznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, redaktor naczelny „Dziejów Najnowszych”. Od 2011 r. jest członkiem Rady/Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej z wyboru Sejmu/Senatu RP. Obecnie prowadzi badania naukowe dotyczące dziejów polskiej powojennej emigracji w Wielkiej Brytanii, historii powojennego więziennictwa w Polsce do 1956 r., zbrodni katyńskiej, postaw dziennikarzy w kraju i na emigracji po 1945 r. oraz historii sportu. W dorobku naukowym posiada około 260 publikacji naukowych i popularno – naukowych. Uczestniczył w kilkudziesięciu konferencjach w kraju i poza granicami Polski.

PROF. ZW. DR HAB. MARIUSZ WOŁOS

Profesor zwyczajny w Instytucie Historii Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie i w Instytucie Historii im. Tadeusza Manteuffla PAN Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. W latach 2007–2011 dyrektor Stacji Naukowej Polskiej Akademii Nauk w Moskwie i Stały Przedstawiciel PAN przy Rosyjskiej Akademii Nauk. Prowadzi badania z zakresu historii dyplomacji francuskiej, sowieckiej i polskiej w XX wieku, biografistyki, dziejów Związku Sowieckiego. Jest autorem blisko 200 prac naukowych, w tym następujących monografii: „O Piłsudskim, Dmowskim i zamachu majowym. Dyplomacja sowiecka wobec Polski w okresie kryzysu politycznego 1925–1926” (Kraków 2013). Uczestniczył w kilkudziesięciu konferencjach międzynarodowych w kilku krajach Europy.

LITWA

PROF. DR ALFREDAS BUMBLAUSKAS

Historyk. Profesor Uniwersytetu Wileńskiego, kierownik Katedry Teorii Historii i Kultury. Zainteresowania naukowe: społeczno-kulturowa historia Wielkiego Księstwa Litewskiego. Badania historiograficzne i badania pamięci historycznej. Autor książek poświęconych historii Litwy „Historia dawnej Litwy. 1009–1795 (2005), „Wielkie Księstwo Litewskie i jego tradycja”(2010), „Historia Litwy” (wspólnie z A. Eidintasem, A. Kulakauskasem i M. Tamošaitisem)(2012), i in.

DR ALGIMANTAS KASPARAVIČIUS

Historyk. Pracownik naukowy Instytutu Historii Litwy. Opublikował około 90 artykułów w wydawnictwach naukowych Litwy, Łotwy, Polski, Czech, Niemiec, Rosji, Białorusi.

DR ALGIS KASPERAVIČIUS

Historyk. Zainteresowania naukowe: polityka zagraniczna Republiki Litewskiej w latach 1918–1940, stosunki litewsko-polskie, litewsko-żydowskie, historiografia. Jeden z inicjatorów opracowywania nowych litewskich podręczników historii: od 1989 r. (razem z innymi autorami) napisał 9 podręczników historii czasów najnowszych oraz wyboru tekstów historycznych.

DR ŠARŪNAS LIEKIS

Historyk, politolog, doktor nauk społecznych. Dziekan Wydziału Nauk Politycznych i Dyplomacji Uniwersytetu Witolda Wielkiego w Kownie. Zainteresowania naukowe: historia, politologia, problematyka mniejszościowa, polityka religii. Jest litewskim ekspertem w Komisji Europejskiej Przeciw Rasizmowi i Nietolerancji w Radzie Europy (ECRI) (Strasburg). Opublikował 2 monografie i ponad 40 artykułów naukowych.

DR RIMANTAS MIKNYS

Historyk. Zainteresowania naukowe: Litewskie społeczeństwo na przełomie XIX-XX w. Etnopolityczna i etnokułturowa orientacja Litwy i Polski w warunkach odrodzenia narodowego Litwy na przełomie XIX i XX w. Relacje między litewskimi, polskimi, żydowskimi i białoruskimi wspólnotami etnicznymi i ich dynamika na przełomie XIX i XX w. w Wilnie. Autor ponad 60 artykułów naukowych, redaktor naukowy kilku książek. Od 2008 roku dyrektor Instytutu Historii Litwy.

DR HAB. ALVYDAS NIKŽENTAITIS

Historyk, prezydent Litewskiego Narodowego Komitetu Historyków. Zainteresowania naukowe: historia Wielkiego Księstwa Litewskiego i zakonu niemieckiego w XIII-XV w., historia stosunków niemiecko-polsko-litewskich. Badał problem tożsamości narodowej w średniowieczu i w XX w., zmiany zachodzące w narodowych i politycznych stereotypach i wyobrażeniach od średniowiecza do XIX-XX w. i in. W ostatnich latach bada kulturę pamięci i politykę na Litwie. Jest jednym z inicjatorów założenia Forum Dialogu i Współpracy im. Jerzego Giedroycia. Od momentu założenia Forum jest przewodniczącym zarządu.

VYTAUTAS PLEČKAITIS

Dyplomata, historyk, litewski działacz polityczny. Sygnatariusz Aktu Odzyskania Niepodległości Państwa Litewskiego. Był ambasadorem Litwy na Ukrainie i w Mołdawii, Gruzji, Szwajcarii, konsul generalny w Genewie. Współautor (razem z ambasadorem Polski J. Widackim) zbioru dokumentów „Stosunki Litwy i Polski w latach 1917-1994”. Autor popularnych biografii Jagiełły i Barbary Radziwiłłówny „Skąd przyszliśmy”. Współpracuje z prasą litewską, pisząc na tematy dotyczące problemów polityki wewnętrznej i zagranicznej Litwy.

DR ANDRZEJ PUKSZTO

Historyk i politolog. Od 2006 r. związany z Uniwersytetem Witolda Wielkiego. Kierownik Katedry Politologii. Jest członkiem Rady Litewskiego Stowarzyszenia Politologicznego, należy również do Stowarzyszenia Badań nad Etnicznością (Association for Studies of Nationalities) w Nowym Jorku. Autor kilkudziesięciu artykułów naukowych, w 2006 r. wydał monografię „Między stołecznością a partykularyzmem. Wielonarodowościowe Wilno w latach 1915 – 1920” (Toruń).

DR DOC. EUGENIJUS SAVIŠČEVAS

Historyk. Lektor Wydziału Historii Uniwersytetu Wileńskiego. Zaintereowania naukowe: społeczna i polityczna historia Wielkiego Księstwa Litewskiego w XV-XVII w. Uczestniczy w międzynarodowym projekcie dotyczącym publikacji unikatowych źródeł pisanych Wielkiego Księstwa Litewskiego "Monumenta Magni Ducatus Lithuaniae".

DR ARŪNAS SVARAUSKAS

Pracownik Instytutu Historii Litwy, doktor nauk humanistycznych Wydziału Historii Litewskiego Uniwersytetu Edukologicznego.

RIMVYDAS VALATKA

Litewski dziennikarz, publicysta, sygnatariusz Aktu Odzyskania Niepodległości Litwy. Redaktor tygodnika „Atpimimas”, zastępca redaktora naczelnego „Lietuvos rytas”, redaktor portalu internetowego lrytas.lt, redaktor naczelny gazety i portalu „15 min”, redaktor naczelny czasopisma „Veidas”. Zastępca przewodniczącego zarządu Związku Dziennikarzy Litwy. Jest autorem wielu artykułów na tematy poświęcone gospodarce, kulturze i polityce.

PROF. TOMAS VENCLOVA

Poeta litewski, publicysta, tłumacz, badacz literatury, profesor Uniwersytetu Yale (USA). Jest jednym z pięciu członków założycieli Litewskiej Grupy Helsińskiej.

ORGANIZATORZY I PARTNERZY KONFERENCJI

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Organizatorzy:

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

LITUOVOS ISTORIJS
INSTITUTAS

INSTYTUT
POLSKI
WILNO

Partnerzy/patroni:

Ambasada
Rzeczypospolitej Polskiej
w Wilnie

MUZEUM
JÓZEFA
PIŁSUDSKIEGO
W SULEJÓWKU

Partnerzy medialni:

POLSKIE RADIO
DLA ZAGRANICY

15

DZIEJE.PL
PORTAL
HISTORYCZNY

DELFI

Wilno**te**ka

Polski portal na Litwie

KURIER
WILEŃSKI

Zdjęcie na okładce
pochodzi ze zbiorów
Muzeum J. Piłsudskiego
w Sulejówku.